

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У. 19312/10
19.04.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Душком Маринковићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... број ..., против туженог Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије, ради поништаја решења број 300-117-00-06587/2009-08 од 21.12.2009.године, у предмету уписа бесплатних акција, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.04.2012. донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против закључка Агенције за приватизацију број ПР 64378 од 22.10.2009.године, којим је одбачена пријава тужиоца за упис у евиденцију запослених и бивших запослених, серијски број 2-100-45975 од 23.04.2008.године, као поднета од стране лице које је право на акције без накнаде остварило у складу са Законом о својинској трансформацији.

У тужби, која је насловљена као жалба, поднетој Врховном суду Републике Србије дана 16.04.2010.године, а која је уређена поднеском који је примљен у Управном суду дана 27.06.2011.године, тужилац оспорава законитост наведеног решења туженог и истовремено захтева да суд утврди да одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у

поступку приватизације („Службени гласник РС“ бр.123/07) у делу који гласи „на било који начин“ није у сагласности са Уставом, нити са чланом 43. Закона о приватизацији. Тужилац сматра да суд треба да отклони неуставну ситуацију која је изазвана непризнавањем одређених права пре свега радника Б.Б. који је дао део година свог радног стажа за акције В.В., а чувао преостале године стажа за бесплатне акције Б.Б.. Одбијањем захтева тужиоца, односно одбацивањем пријаве за упис у евиденцију запослених и бивших запослених учињена је антиуставна дискриминација радника по Закону о приватизацији, чиме је оштећена и дискриминисана већина радника и бивших запослених Б.Б.. Предложио је да суд донесе одлуку којом се утврђује да одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације није у сагласности са Уставом нити са чланом 43. Закона о приватизацији, као и да поништи оспорено решење Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије од 21.12.2009.године и омогући тужиоцу да упише бесплатне акције за преостале године радног стажа.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, ("Службени гласник РС" бр. 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним закључком одбацио пријаву тужиоца за упис у евиденцију запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде, у складу са одредбама члана 23. и члана 25. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације и члана 3. став 4. Уредбе о поступку евиденције запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације („Службени гласник РС“, бр.123/07) је прописано да запослени и бивши запослени у предузећу пре спроведене приватизације остварују право на пренос без накнаде акција тог предузећа у висини од 200

евра по пуној години радног стажа у том предузећу обрачунато према процењеној тржишној вредности укупног капитала предузећа пре спроведене приватизације, рачунато у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан вршења процене, а највише за 35 година радног стажа. У члану 25. став 1. наведеног закона је прописано да запосленим и бившим запосленима у смислу члана 23. став 1. овог закона сматрају се лица која су запослена или су раније била запослена у предузећима и њиховим правним претходницима, осим бивших запослених који су на дан ступања на снагу овог закона запослени у другим привредним субјектима у којима је покренут поступак приватизације и која испуњавају следеће услове: да право на акције без накнаде нису на било који начин остварили у складу са Законом о својинској трансформацији (тачка 4.); да право на стицање капитала без накнаде нису у целости остварили у складу са Законом о приватизацији (тачка 5.). Према одредби члана 3. став 4. Уредбе о поступку евиденције запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде („Службени гласник РС“, бр.3/08 и 31/08) у евиденцију запослених и бивших запослених могу да се упишу и запослени и бивши запослени који су право на акције, односно уделе без накнаде остварили у складу са Законом о својинској трансформацији и Законом о приватизацији ако по основу тако стечених акција, односно удела нису остварили право на дивиденду, односно добит или на део стечајне или ликвидационе масе и ако тим акцијама, односно уделима нису располагали. У ставу 5. истог члана је прописано да запослени и бивши запослени из става 4. овог члана уз пријаву за упис у евиденцију запослених и бивших запослених подноси потврду предузећа о стицању акција, односно удела без накнаде, као и потврду предузећа да није остварио права из става 4. овог члана или оверену изјаву запосленог или бившег запосленог да није остварио та права ако је предузеће, односно привредно друштво престало са радом, као и оверену изјаву запосленог или бившег запосленог да је сагласан да се те акције пренесу акцијском фонду.

Из списка предмета произлази да је закључком првостепеног органа од 22.10.2009.године одбачена пријава тужиоца за упис у евиденцију запослених и бивших запослених, као поднета од стране лица које је право на акције без накнаде остварило у складу са Законом о својинској трансформацији, јер је на основу података које доставио Централни регистар депо и клиринг хартија од вредности утврђено да је подносилац пријаве, овде тужилац, остварио право на акције без накнаде у складу са Законом о својинској трансформацији у предузећу В.В. из ... и стеченим акцијама располагао 22.03.2004.године. Стога је, по налажењу суда, тужени орган оспореним решењем правилно одбио жалбу тужиоца, јер је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења неспорно

утврђено да је тужилац остварио право на акције без накнаде у складу са Законом о својинској трансформацији и да је истим располагао, што ни тужилац у тужби не спори, па и по оцени овог суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 23. и члана 25. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације, као и члана 3. став 4. и 5. Уредбе о поступку евиденције запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде.

Суд је оценио наводе тужбе али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења и да је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, без повреда правила поступка. При томе, тужени је за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Суд је ценио и предлог тужиоца да суд донесе одлуку којом се утврђује да одредба члана 25. став 1. тачка 4. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације („Службени гласник РС“, бр. 123/07), у делу који гласи „на било који начин“ није у сагласности са Уставом, нити са чланом 43. Закона о приватизацији, и нашао да се о овом захтеву не може одлучивати у управном спору у смислу члана 3. и 4. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09) јер се не ради о управном акту, односно појединачном правном акту којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.04.2012. године, 17 У. 19312/10

Записничар
Душко Маринковић ,с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП